

Ve večeradle s Pannou Marií

Sestry a bratři, různými duchovními aktivitami prožíváme 100. výročí zjevení Panny Marie třem pasáčkům ve Fatimě. Pozorně jsme sledovali Svatého otce na jeho pouti do Fatimy, abychom se tam o národní pouti také vydali. Přivezli jsme odtud požehnání naší vlasti, všem jejím obyvatelům, a to také skrze putující sochu Panny Marie. Dorazila i do naší diecéze, do naší katedrály a na naše poutní místa. Nyní prožíváme růžencový měsíc říjen. Fatima i měsíc říjen vyzdvihují pro církev důležitou modlitbu růžence. Modlitbu, při které s Pannou Marií rozjímáme nad dějinami spásy.

Eucharistie, Panna Maria a římský biskup – důležitá trojice každého katolického křesťana. Svatý papež Jan Pavel II. ve své encyklice *Dominum et Vivificantem* hovoří o Eucharistii a Panně Marii: „Uprostřed problémů, zklamání a nadějí, dezercí a návratů zpět, jaké tato doba zná, zůstává církev věrná tajemství svého zrození. Je-li historickým faktem, že církev vyšla v den letnic z večeradla, může se také v jistém smyslu říci, že ho nikdy neopustila. Duchovně nepatří letnicová událost jen do minulosti. Církev je stále ve večeradle a nosí ho v srdci. Církev setrvává v modlitbě, tak jako setrvávali apoštolové spolu s Marií, Kristovou matkou, a s těmi, kdo tvořili v Jeruzalémě první zárodek křesťanské obce, a na modlitbách očekávali příchod Ducha Svatého. Církev setrvává v modlitbě spolu s Marií. Toto spojení modlící se církve s Kristovou matkou je součástí tajemství církve již od začátku. Takto chápeme hluboký smysl toho, proč se církev, spojená s panenskou Matkou nepřetržitě obrací jako Snoubenka k svému božskému Snoubenci, jak svědčí slova Apokalypsy: Duch i nevěsta volají k Pánu Ježíši: Přijď!“

Maria skrze svou mateřskou lásku a péči, které měla ke svému Synu, a to již od prvního okamžiku, kdy jej mohla nosit ve svém panenském lůně, začala prostírat stůl poslední večeře, stůl každého svatého přijímání. Můžeme myslet na každou dobrou matku, která s láskou prostírá stůl. Matku, které záleží na tom, aby každé dítě dostalo jíst a pokud možno aby každé dítě mohlo přijít ke společnému stolu. Svým „Ano“ pomohla Maria nebeský Chléb eucharistie připravit a ve své mateřské lásce touží po tom, aby byl připraven pro všechny bratry a sestry jejího Syna a oni aby jej také přijali. Ta, která při svatbě v Káně okamžitě viděla potíže snoubenců když došlo víno, je nepochybně také tou, jež s bdícím pohledem a s mateřsky pečujícím a milujícím srdcem vidí, kde jsou hladovějící duše, jimž se nebeského Chleba nedostává.

Je dobře, že se v mnoha farnostech naší diecéze věřící modlí růženec především přede mší svatou. Můžeme u této modlitby myslet na to, že nám naše nebeská Matka Maria prostírá stůl k večeři Beránkově – pomáhá nám totiž připravovat naše srdce. To, co se děje viditelně na krásně prostřeném a osvětleném obětním stole, děje se neviditelně v našich srdcích.

P. Petr Okopal,
sekretář sdružení Eucharistická hodina